

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 08/06/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II: MỤC NÓI RÕ CÁCH GIỮ TÂM (PHẦN BỐN)”

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải đem tâm kính người, kính vật, kính việc thực tiễn trong cuộc sống hàng ngày. Mỗi niệm chúng ta đều phải không rời khỏi kính tâm”**. Trong mỗi niệm chúng ta đề khởi được kính tâm này thì chúng ta mới đang tu hành Bồ Tát hạnh. Nếu chúng ta vui, thuận lòng thì chúng ta có kính tâm, chúng ta không vui thì chúng ta mặc kệ vậy thì hạnh Bồ Tát của chúng ta đã mất. Nếu chúng ta đề khởi được tâm cung kính với người, vật, việc thì mọi việc đều sẽ tốt đẹp. Việc gì chúng ta chưa thông, chưa tường tận thì chúng ta hỏi ý kiến của người có trí tuệ hơn.

Hòa Thượng nói: **“Chỉ cần chúng ta một niệm rời khỏi tâm cung kính thì đó là chúng ta mê rồi. Một niệm tương ứng với tâm kính người, kính vật, kính việc là một niệm giác. Chúng ta phải dụng công ở ngay mỗi niệm”**. Nếu chúng ta chỉ dụng tâm cung kính cho dễ coi vài phút thì chúng ta đã sai rồi. Chúng ta thường lơ là, qua loa nên chúng ta thường làm mọi việc một cách tùy tiện. Tôi đi đến đâu cũng không bao giờ muộn, tôi luôn chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ trước khi di chuyển.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn dụng công thì chúng ta phải đọc, phải hiểu sâu nghĩa lý của Kinh Đại Thừa. Chúng ta dụng công trong mỗi niệm thì chúng ta mới có thể giác mà không mê, chúng ta chân thật đạt đến đời sống mỹ mãn. Trong mỗi niệm chúng ta phải tỉnh giác, phải đề khởi được tinh thần của Phật pháp Đại Thừa. Chúng ta tu học thì chúng ta phải phát nguyện, nhà Nho đây gọi là chúng ta phải lập chí làm đại sự, chứ chúng ta không lập chí làm quan to để hưởng vinh hoa phú quý. Việc gì gọi là việc lớn? Nhà Phật thường nói: “Tứ sanh đại sự”. “Sanh tử” là việc nhỏ. Chúng ta sinh ra và chết đi là một sự tuần hoàn. Sau khi chết, chúng ta đi về đâu thì đó mới là việc quan trọng. Người thế gian nói; “Bây giờ là hảo hán thì 20 năm sau vẫn là hảo hán”. Những người chết vì quốc gia dân tộc thì họ sẽ có tái sinh tốt đẹp, 20 năm sau họ vẫn là một hảo hán. Bây giờ chúng ta thấp hèn thì 20 năm sau chúng ta vẫn là kẻ thấp hèn.**

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải hiểu triệt để, tường tận hai chữ việc lớn. Trong Phật pháp, việc lớn là nói đến phổ độ chúng sanh, cũng chính là nói đến việc thứ nhất trong “Tứ hoằng nguyện độ” đó là: “Chúng sanh vô biên thế nguyện độ”**. Chúng ta còn sống một ngày là một ngày tận lực vì chúng sanh. Nếu sáng chúng ta phát tâm chiều chúng ta thoái lui thì đạo tâm của chúng ta giống như sương sớm.

Buổi sáng, chúng ta nhìn thấy những giọt sương đọng trên cánh hoa, chỉ cần một cơn gió nhẹ thì sương sẽ tan.

Nhà Nho nhắc người phải lập chí làm Thánh Hiền. Chúng ta tu học thì chúng ta phải lập chí làm Phật để phổ độ chúng sanh. Cho dù chúng ta là người quét rác, người móc cống thì chúng ta cũng phải tận tâm phục vụ chúng sanh. Trong cuộc sống nếu thiếu hai nhóm người này thì sẽ ra sao? Chúng ta là giáo viên văn hoá truyền thống thì vai trò sứ mệnh của chúng ta càng cao đẹp. Bác đã nói: *“Vi lợi ích mười năm thì trồng cây, vì lợi ích trăm năm thì phải trồng người”*. Công đức trồng người rất to lớn. Đây chính là chúng ta phổ độ chúng sanh.

Hòa Thượng nói: *“Dù chúng ta làm những việc nhỏ nhất mà chúng ta dùng tâm tận lực vì chúng sanh thì chúng ta cũng đang phổ độ chúng sanh”*. Chúng ta làm mà không ai biết thì đó là chúng ta đang có công đức. Chúng ta làm mà người khác khen ngợi, chúng ta thấy vui thì chúng ta đã hưởng hết phước rồi! Chúng ta có thói quen thích được người khác khen, tặng bốc, vỗ về. Trong *“Kinh Kim Cang”* nói: *“Khi hành giả bố thí thì không còn thấy ta, không thấy người nhận và cũng không thấy vật bố thí”*. Chúng ta bố thí một chút thì chúng ta muốn người khác biết thì chúng ta sai rồi. Chúng ta phải lập chí làm *“người bạn không mời của chúng sanh”*. Nhờ có những *“người bạn không mời”* mà chúng ta mới có ngày hôm nay. Chúng ta phải đền trả ơn đức của những *“người bạn không mời”* bằng cách chúng ta thật làm. Những người bạn không mời đã hy sinh phụng hiến thúc đẩy giáo dục Thánh Hiền, hoằng dương Phật pháp nên chúng ta mới có ngày hôm nay. Tôi thấy những bài giảng của Hòa Thượng rất hay, nếu không được nhắc lại một cách đặc biệt thì chúng sanh sẽ không biết để học theo. Tôi nhắc lại một cách đặc biệt để tri ân Ngài một cách đặc biệt. Chúng ta học 1200 chuyên đề, tôi luôn dạy học không trễ một phút nào. Chúng ta đang học *“Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục”* đây là cách chúng ta tri ân *“Người bạn không mời”*, những người đến làm công tác nghĩa vụ, không cần thù lao.

Hòa Thượng nói: *“Độ” là đưa chúng sanh qua biển khổ sinh tử, vượt ra khỏi sáu cõi luân hồi. Đây chính là việc lớn cần làm. Nếu chúng ta không rõ đạo lý, chân tướng sự thật này thì tâm chúng ta không thể thật sự chuyển đổi”*. Chúng ta chân thật hiểu thì tâm chúng ta mới có sự chuyển đổi. Nếu không thì đạo tâm của chúng ta sẽ là *“đạo tâm sương sớm”*.

Hòa Thượng nói: *“Nếu chúng ta không chân thật có sự chuyển đổi từ nơi tâm thì chúng ta học Phật nhưng chúng ta vẫn sẽ tạo nghiệp như cũ. Vậy thì sẽ đúng như người xưa nói: “Trước cửa địa ngục Tăng đạo nhiều”*. Người xuất gia hay người tại gia, đoàn thể học Phật đều gọi là tăng. Người không tu hành, không học Phật thì họ vào Địa ngục là việc bình thường nhưng người học Phật mà vẫn vào Địa ngục thì đó mới là việc đáng nói! Người thế gian nói: *“Thiên đường hữu lộ vô nhân đáo, Địa*

ngục vô môn hữu khách cầu”. Thiên đường có lối đi nhưng không ai đi. Địa ngục không có cửa nhưng nhiều người tìm đến.

Chúng ta có vai trò rất quan trọng đó là tiếp nối người trước, làm “*Người bạn không mời*” của chúng sanh. Chúng ta tận tâm tận lực vì chúng sanh, chúng ta không cần cảm ơn, không cần thù lao. Người xưa đã để lại cho chúng ta một dòng sông trong sạch, một mảng rừng xanh tươi, một bầu không khí trong sạch vậy thì chúng ta sẽ làm gì cho thế hệ tương lai? Chúng ta thường làm một chút việc thì chúng ta đã than mệt, than khổ, muốn nghỉ ngơi.

Hòa Thượng Hải Hiền khi Ngài 112 tuổi, Ngài vẫn trèo cây hái trái dâng hiến cho đời. Hoà Thượng Tịnh Không gần 70 năm trên pháp tòa giảng Kinh, nói pháp không một ngày nghỉ ngơi. Chúng ta thọ biết bao ơn đức của người xưa nhưng chúng ta lại đang là một người vong ơn. Hòa Thượng nói: “***Trong cái vòm trời này nhân quả không sót lọt một mảy may***”. Ngày trước, khi tôi còn đi giảng ở Vũng Tàu, mỗi lần đi dạy tôi phải di chuyển 180km để dạy cho học trò trong 1,5 tiếng. Tôi nói với học trò: “*Nếu các em học thuộc bài thì là huê, nếu các em không thuộc bài thì nhân quả các em phải tự tính!*”. Làm một kẻ vong ân bội nghĩa thì rất dễ! Phật Bồ Tát, các bậc Đại Thánh, Đại Hiền, quân tử đều là bậc trọng ân, trọng nghĩa. Chúng ta muốn làm cư dân của thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta không thể là người vong ân.

Hòa Thượng nói: “***Phật pháp quý ở chỗ giác ngộ. Cổ Thánh Tiên Hiền dạy chúng ta phải khắc chế ý niệm. Thánh, phàm chỉ ở một niệm mê và ngộ mà thôi. Nếu chúng ta có một niệm giác thì chúng ta là Phật Bồ Tát, chúng ta ở cảnh giới của thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nếu chúng ta có một niệm mê thì chúng ta là phàm phu sáu cõi. Người giác ngộ thì có thể chân thật buông xả, chỉ có người mê mới tranh chấp. Chư Phật Bồ Tát đã làm ra tám gương tốt nhất cho chúng ta. Chúng ta học Phật Bồ Tát chính là chúng ta học nhìn thấu, buông xả, chân thật làm đến được không tranh với người, không cầu ở đời***”. Chúng ta phải khắc chế ý niệm lười biếng, giải đãi. Người mê luôn cảm thấy mình bị thiệt thòi nên chúng ta ngày ngày tranh cầu với người. Phật Bồ Tát đến thế gian là để hy sinh phụng hiến nên các Ngài không tranh với người, không cầu ở đời.

Hòa Thượng nói: “***Nếu chúng ta học được theo tám gương của Phật Bồ Tát thì tự nhiên thân tâm chúng ta sẽ tự tại, trí tuệ của chúng ta sẽ thêm lớn***”. Chúng ta nghĩ đến được mát, lời lỗ, hơn thua thì chúng ta sẽ rất khổ. Thầy Thái từng nói: “*Có bao giờ ngủ dậy mà chúng ta mỉm cười không?*”. Niềm vui của ngày hôm qua mà ngày hôm nay, chúng ta vẫn chưa hết vui. Niềm vui khi giúp người khác vui thì đó mới là “*thật vui*”. Hôm qua, chúng ta hoàn thành dây chuyền sản xuất đậu ở Bắc Ninh, người ăn vui, người làm ra càng vui hơn đây là niềm vui chân thật. Chúng ta đã hứa với chúng sanh thì chúng ta phải thực hiện một cách nhanh chóng. Phật pháp nói, chúng ta phải: “***Nguyện làm Người bạn không mời của chúng sanh***”.

Hòa Thượng nói: “*Người học Phật không khế nhập được cảnh giới của Phật, không hiểu được tâm của Phật là do chúng ta có một niệm tình chấp. Nếu chúng ta muốn sống được cảnh giới của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền thì chúng ta phải hiểu được căn gốc, tâm bệnh của chúng ta. Chúng ta nỗ lực học để không tranh với đời, không cầu với người*”. Chúng ta suốt ngày vì ta, vì cái của ta, chìm đắm trong sự tranh giành, mong cầu. Chúng ta muốn người khác đãi ngộ mình tốt mà không nghĩ đến mình phải đãi ngộ người.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta phải học tâm từ bi, nhiệt thành giúp người của Phật Bồ Tát. Trong quá trình chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh, chúng ta nhất định không chấp trước “danh vọng lợi dưỡng”, “năm dục sáu trần”, chúng ta phải vĩnh viễn giữ gìn tâm từ bi, bình đẳng đây chính là Bồ Tát Hạnh*”. Chúng ta muốn làm Bồ Tát thì chúng ta học tập vô tranh, vô cầu, từ bi giúp người, xa lìa “danh vọng lợi dưỡng”, mong muốn hưởng thụ “năm dục sáu trần”. Trong những việc hàng ngày, chúng ta phải học theo cách làm của Bồ Tát thì chúng ta là Phật Bồ Tát. Chúng ta trốn tránh việc khó, tìm việc nhẹ thì chúng ta là tiểu nhân. Chúng ta quán chiếu xem chúng ta là Phật Bồ Tát hay tiểu nhân?

Có người hỏi Hòa Thượng là liệu họ có thể vãng sanh hay không? Hòa Thượng cười rất tươi nói: “*Việc này anh không cần hỏi ai mà anh chỉ cần tự quay lại hỏi chính mình!*”. Chúng ta tranh giành với người, mong cầu sự đãi ngộ tốt nhất cho mình thì chúng ta tự biết mình sẽ đi đâu. Chúng ta thường ngậy ngô vô số tội! Hòa Thượng từ bi nên Ngài trả lời như vậy, nếu là tôi thì tôi sẽ trả lời là: “*Mấy người mà vãng sanh thì thế giới Tây Phương Cực Lạc sẽ loạn, khi đó thế giới Tây Phương Cực Lạc không còn là thế giới thanh tịnh, bình đẳng, giác nữa!*”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!